U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci navrhovatelky: **E. P.,** zastoupena opatrovníkem Ústavem sociálních služeb v Praze 4, Podolská 31, Praha 4 - Podolí, o podání navrhovatelky ze dne 21. 1. 2009,

takto:

I. Podání navrhovatelky ze dne 21. 1. 2009 **se odmítá.**

II. Navrhovatelce **se vrací** částka 500 Kč na zaplaceném soudním poplatku; tato částka bude vyplacena k rukám opatrovníka navrhovatelky z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Navrhovatelka se ve svém podání ze dne 21. 1. 2009 domáhá přezkoumání podjatosti soudců Obvodního soudu pro Prahu 4 a Městského soudu v Praze, kteří rozhodují ve věci způsobilosti k právním úkonům, požaduje zrušení jimi vydaných rozhodnutí. Dále žádá navrácení původního bytu na ulici P. v. 21, P. 4. Ve svém přípise se odvolává proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 3. 11. 2008, č. j. 10 Nc 3095/2008, kterým byla vyzvána k odstranění vad podání dle občanského soudního řádu. Na závěr navrhuje, aby Nejvyšší správní soud vydal předběžné opatření, kterým by přikázal obnovit dodávky elektrického proudu, vydat občanský průkaz či poskytnout jednorázový finanční příspěvek ve výši 50 000 Kč.

Podle ustanovení § 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."), ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob. Pravomoc správních soudů je pak upravena ustanovením § 4 s. ř. s., dle něhož soudy ve správním soudnictví rozhodují mj. o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy správními orgány, o žalobách na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, o žalobách na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu a v dalších typech řízení. Působnost Nejvyššího správního soudu je upravena v § 12 s. ř. s., podle kterého Nejvyšší správní soud jako vrcholný soudní orgán ve věcech patřících do pravomoci soudů ve správním soudnictví zajišťuje jednotu a zákonnost rozhodování tím, že rozhoduje o kasačních stížnostech směřujících proti rozhodnutím krajských soudů. Kasační stížnost lze přitom podat jen

proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu vydanému ve správním soudnictví (§ 102 s. ř. s.).

Podání navrhovatelky se týká soudních sporů, které jsou projednávány v občanském soudním řízení, nikoliv tedy specializovanými správními senáty krajských soudů. Řízení ve věci způsobilosti k právním úkonům (včetně námitek proti podjatosti soudců v tomto řízení), stejně jako případná řízení týkající se zrušení výměny bytů či výzva k odstranění vad nejasného podání jsou předmětem činnosti soudů v občanském soudním řízení a jak plyne z dokumentů předložených navrhovatelkou, soudy v občanském soudním řízení tyto věci projednaly či projednávají. Zákon nesvěřuje soudům ve správním soudnictví, k nimž náleží i zdejší soud, žádnou pravomoc projednat a rozhodnout o těchto sporech. Za těchto okolností rozhodl Nejvyšší správní soud o odmítnutí podání navrhovatelky dle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť návrh je dle zákona nepřípustný.

Zároveň Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení soudního poplatku ve výši 500 Kč, který navrhovatelka uhradila kolkovou známkou, a to k rukám jejího opatrovníka, neboť navrhovatelce nevznikla poplatková povinnost (§ 10 odst. 1 ve spojení s § 4 a contrario zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. ledna 2009

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu